

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۹/۱۲

عبدالغفور لېوال

یولیک، خو پوښتنې

مېرمن رينا اميري سلام.

روغه اوسي.

خبر شوم، چي په البانيا کي دي څه مېرمني درغوښتي، چي د « افغان مېرمنو» په اړه خبرې وکړي. ښه خبره ده، خدای دي د خير غونډه کړي.

خو میاشتي کم درې کاله کيږي، چي د افغان مېرمنو لپاره د نړۍ د تر ټولو لوی زبرخواک استازي ټاکل شوي يي. سنا په هېواد (د امریکي متحده ایالات) کي د مدیريتي ارزوني يو اصل دا دی، چي د ماموریت پایلي ته کتل کيږي، چي په شته وضعیت کي يي څومره بدلون راوستلی دی، نه پروسې ته. يعني سنا د ماموریت په بهير کي چي تا څومره غونډې جوړې کړي، مېلمسیتاوي دي کړي، ویناوي دي اورولي، کاغذونه دي تور کړي، سفرونه دي کړي او پيسې دي لگولي... ښايي د افغان مېرمنو په وضعیت کي څه مثبت بدلون راغلی وي. خو چي گورو، افغان مېرمني اول له پوهنتونه، بيا له ښوونځي، روسته له کار و پارک ته تللو، همداسې پسي له کوره راوتلو او مخ ښکارولو راوگرځول شوي، همدا دوه درې اونۍ مخکي يي غږ اورېدل هم حرام او عورت وگنل شو. په سلگونو بنديانې يا ووژل شوي، ميليونونه تبعید شوي، ميليونونه وړې و نهار و وزگاري دي، د مور و ماشوم د مړيني کچ تر هر بل وخته لور دی، زرگونه يي د څلورمي و درېمي مېرمني په حيث په زوره يا له ولېري واده کړلای شوي، ځيني يي د وچي ږوډۍ په بدل کي وپلورل شوي... او کيسه لا همداسې روانه ده، سنا د کار او درې کلن ماموریت پایله څه ده؟

د امریکايي مدیریت له اصولو سره سم ته پخپله خپل ماموریت (د نتایجو له مخي) څنگه ارزوي؟

راځه، څو شېبې له امریکايي توبه راووخه، ماموریت دي هېر کړه، سیاست يوي خوا ته پرېږده، يوازي يوه عادي انسانه شه، يوه ښځه. بېرته خپلي څلورکلني ته ولاړه شه، چي له افغانستان څخه ووتلي او د خپلو خوبونو زمکي (امريکا) ته ورسېدلي... هغه مهال دي ميليونونه همزولي په پلرني هېواد کي پاتي شوي. له خپل سیاست و ماموریت لري، خپلي ښځينه عاطفي ته ورننوخه او ويې سنجوه، چي سنا پر هغو همزولو څه پېښ شول؟ او څه روان دي؟ له تا سره د هغوی توپير دا و، چي هغه مهال يي له وطنه د وتلو لاروچار نه لرله او که نه ښايي ډېرې به يي اوس سنا په شان نړيوالي خبرې وای.

ښايي ساده يي په امریکايي منطق راځواب کړي، چي: په سیاست کي عاطفه و اخلاق نهشته، يوازي گټي او زور مطرح دي.

ريښتيا، يوه پوښتنه:

له ۲۰۰۲ څخه تر ۲۰۱۸ پوري افغان ښځي يوه خوا او له ۲۰۲۰ څخه تر نن پوري افغان ښځي بله خوا؛ د دي دوه تاريخي دورو د ښځو ترمنځ توپير څه دی؟

هغه مهال مو د افغان ښځو حقونه ولي د هرې بدلې سر وو او اوس مو ټولي د دوزخ تاترين ته ورټېل و هلي؟

« نه بدان شوري شوري نه بدین بېنمکي»

د اوباما د واکمنۍ پر مهال، چي ته يي هم د بهرنيو چارو د وزارت ماموره وي، تاسو په افغانستان کي د څو لويو بشري پروژو کار دي لپاره خنډولی و، چي گواکي د افغانستان جمهوري دولت بايد په څه اداري برخو کي د ښځينه کادرونو فيصدي لوره کړي، فشار مو دا و چي بايد د امنيتي سکتور تر رهبري پوري ښځي حضور ولري، هغه څه چي د افغانستان په دوديزه ټولنه کي يي خلک حيران کړي وو او د امنيتي - پوځي ارگانونو په معينيتونو کي يي د بې تجربه پېغلو حضور د مخالفانو د تکفير تيبلېغاتو تېر ته لاستی ورکاوه.

څه پېښ شول؟ چي هماغه ښځي مو په ۲۰۲۰ کي رسماً داسي ډلي ته وروسپارلي، چي تر ټولو لور فکري مبلغ يي وايي: « ښځي ته ښه مړی ورکوه، کالی ورکوه او نوره يي راخلموه!»

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايلولو مخکي په خبر و لولئ

دغه مبلغ او لښکر یې هم له هغو شپېتو زرو مدرسو څخه راغلي، چې ستا د سړې جگړې پر مهال په پاکستان کې پرانیستل شوي.

ستاسو سیاسي مجبوریتونه ښارېل دي پوښتنې ته ځواب ویلای نه شي. سپینه بې ووايه، چې هاغه سیاست غلط و، که نننۍ سیاست مو غلط دی؟ هغه مهال مو درواغ ویل که نن؟

پر افغانستان واکمنه ډله مدعي ده، چې ۹۹ فیصده غړي یې د بنځمنو د کار و زدکړي پلویان دي. دوی وايي هغه یو فیصد مخالفان یې هم مور نه پېژنو چې څوک دي؟ خو په عمل کې بنوونځي و پوهنځي و کارځایونه ټول د بنځمنو په مخ تړلي دي. ته دي اسناد و گوره چې دا یو زورور فیصد ریښتیا څوک دي؟ داسې خو به نه وي، چې دا یو فیصد کوم بهرنی زورور وي؟

ته وگوره چې ستا همکار او د «استازي» لیکوال خو به د دوحې په پټو ضمیمو کې په دې اړه څه نه وي راوړي؟ ته په څلورکلنۍ کې له افغانستان څخه وتلي یې. ستا د وتلو کال د افغانستان د ټولنیز ثبات او فرهنګي اعتدال د اوج کلونه وو، لومړنی جمهوریت جوړ شوی و. د بنځو وضعیت په طبیعي توګه مخ په ښه کېدو و، نه په کې افراط و نه تفریط. په ښارونو کې بنځو زدکړې وکار کاوه، په کندهار و بدخشان کې د نجونو ممتازي لیسې فعالې وې، د سپورت ټیمونه یې لرل. د بنځینه معارف نهضت کلیو ته په ورپر اخیدو و. افغانستان د اعتدال وطن و. نه ستا د ماموریت او شل کلن حضور د وخت په شان د بنځو د حقونو تصنعی نغاري ډنگېدې او نه هم د اوسمهال په شان د افغانانو ژوند ډبرپېر ته وړل شوی وو، هرڅه پر خپل ځای وو.

اوس چې د الباتیا په کوم ډېر لوکس هوټل کې سره راجرګه شوي یاست او په تبعید کې مو یو شمېر افغان مېرمنې راټولې کړي دي، ریښتیا ووايه، چې کومه داسې پټه معما ده، چې راز یې معلوموي؟ ایا ریښتیا د امریکا متحده ایالات نه پوهیږي، چې افغان مېرمنې په څه حالت کې دي؟ ایا حلالره له بېچاره تبعیدشویو او خپل شویو افغان مېرمنو څخه پوښتنې؟

کله چې د خپل دغه سفر د لګښتونو راپور اړونده مراجعو ته وړاندې کوي، دا درځه پوښتنې، چې پایله یې څه وه؟ ستا د تېرو څو میاشتو کم درې کاله ماموریت د لګښتونو او منډو رامندو یو وینسته مثبت اغېز رابنولای شي؟ چې د هېوادمېشتو شاوخوا شل میلیونو بنځمنو د اوبنکو وچولو لپاره یې لرلای وي؟ زبرځواکونه د زور تر څنګ نړیوال اعتبار ته هم جدي اړتیا لري، که زما دغه ساده پوښتنې بې ځوابه پاتې شي، نو تاسو به خپل نړیوال اعتبار څنګه وساتئ؟ یوازې په زور؟

ځکه په نړۍ کې هغه خلک چې داسې پوښتنې ورسره شته، کم نه دي. د مصر و روم افسانوي شاه مېرمن کلیوپاترا ته منسوبه خبره ده، چې ویل یې: ښځې په سیاست کې دوه وسلې لري، توره او عاطفه. ډېره ځله یې دویمه وسله تر لومړۍ هغې اغېزناکه وي. د تورې له زوره خو مو خبر یو، خو په دې نه پوهیږو، چې ستا عاطفه ریښتیا څه وايي؟ یوه ورځ دې وویل:

«پر افغانستان واکمني ډلې ته د امریکا د صبر کاسه په ډکېدو ده!»

په هماغه ورځ ستا د هېواد یوه لوړپوړي ویاند وویل: «مور نړۍ هڅوو، چې په افغانستان کې له واکمنې ډلې سره تعامل زیات کړي.» دا تناقض به بې شک د اوسمهالي موډېرن سټراټیژیک سیاست ښکارندوی وي، خو زما پوښتنه دا ده، چې په افغانستان کې د هغې معصومي نجلۍ اوبنکو ته ځواب ویلای شي، چې هم وړې ده، هم ترې خو بنوونځی غواړي او که بنوونځی یې همداسې بند وي، ښایي د کوم شیخ څلورمه بنځه به شي؟ ته څه فکر کوي؟

دا مه ګڼه، چې افغانان د خپلو بنځو لپاره حقونه له تا څخه غواړي او یا یې ستا په مرسته غواړي. نه! هیڅکله نه! ابداً!

«ما را زخیر تو امیدي نیست، شر مرسان!»

ځکه، هغه مهال (۱۹۱۹) چې په افغانستان کې د بنځو نهضت پیل شوی و، په امریکا کې لا مدني حقونه او ټولنیز اصلاحات په خاپوړو وو.

مور د افغان نجونو او مېرمنو ژوند او حقونه ستاسو د پېچلیو لوبو قرباني بولو، اصلي پوښتنه دا ده، چې دا لوبې پای لري او که نه؟

ځکه له افغان بنځو څخه هرڅه په ۲۰۲۰ کې د دوحې تړون واخیستل، نه بل چا.

زه تمه نه لرم، چې دا لیک دي تر تا درورسیري، او یا که درورسیري هم ته به یې ولولي، یا به کوم اهمیت ورکړي. زه غواړم، دا لیک د افغانستان خلک، په تېره ځورېدلي افغان مېرمنې ولولي، چې د راتپل شوي افراط و تفریط قربانیان دي.

غواړم افغان مېرمنې پوه شي، چې پردی پروژې، ډونران، لوکس هوټلونه، غونډې، NGO ګانې او امریکایي مدیریتونه دغسې پایلې لري، لکه چې ومو لیدلي.

غواړم افغان مېرمنې پوه شي، چې د دوی حقونه د دوحې تړون ورڅخه ترورلي او د اغلي رينا اميري واکمني اوس هم د افغان مېرمنو له جلادانو سره پر نړيوال تعامل ټينگار کوي. «گس نخارد پشت من، جز ناخن انگشت من»
که پخپله په يوه ملي ځواک بدلېدلای شو، ځان به وژغورو او که نه ستر خوشال خو پخوا لا ويلي وو:

**هم مي ووژني پخپله، هم په ما باندې ژړا کا
څه بڼه يار دی، بڼه يې مينه، وژل هسي شيون هسي**